

- Слободан си и зато си изгубљен.
- Први знак почетка разумевања је жеља да умреш.
- Понекад је безбедније бити везан ланцима него бити на слободи.
- Не читам огласе. Време бих проводио жудећи за стварима.
- Религије се губе као што се губе људи.
- Све што има праву и трајну вредност поклон је изнутра.

"Пре пар дана записао сам ову жељу: *Када пролазим поред куће да будем повучен кроз прозор канапом везаним око*

*нечијег врата и да ме вуку
крвавог и у дроњцима,
кроз плафон, намештај,
зидове, таван без икакве
самилости, и да не
обраћају пажњу на мене,
све док се на крову не
појави покидана омча са
које капљу последњи
остаци мене.* " —

из писма, 2.09.1915.

—

"Само наше виђење
Времена омогућава нам
да о Судњем дану
говоримо именовом;
заправо то је последње
рочиште вечног суђења."
– у мислима о греху,
болу, нади и истинском
путу 1917-1920.

"У теорији постоји

могућност савршене среће а то је веровати у неуништив елемент у нама и не стремити ка њему." – Афоризми 1918.

"Мој водећи принцип је: У кривицу се никад не сумња." – *Кажњен*

ичка колонија

"Свако ко не може да се ухвати у коштац са својим животом треба да једном руком склони мало очаја са своје судбине, а другом

руком да запише шта
види међу
рушевинама."
—дневник, октобар
1921.

"Истински пут води
дуж конопца који

није разапет
високо на небу,
него тек изнад
земље."

"Не очајавај, чак
ни над чињеницом
да не очајаваш.

Управо онда кад
изгледа да је све
готово улећу нове
силе а то заправо
значи да си жив. А
ако се не појаве
онда је ту заиста
све готово једном
за свагда."

—ДНЕВНИК, ЈУЛ
1913.

"Мислим да
морамо да
читамо само оне
књиге које ће нас

пробости и
ранити. Ако нас
књига коју
читамо не
пробуди са рупом
у глави, зашто је
онда читамо?
Морамо да
читамо књиге

које ће на нас
деловати попут
олује, која нас
дубоко ожалости
као смрт некога
кога смо волели
више од нас
самих, као да нас
протера у шуму

далеко од свих,
као смоубиство...

Књига мора бити
секира која ће
пробити лед у
нама." –

писмо Оскару

Полаку, јануар

1904.

- Није
потребно да
прихватиш све
као истинито,
већ као
неопходно.

▪ Оптуже
ни мушкарци
су увек
најпривлачни
ји.

·   **Логика**

је

несумњиво

непогрешив

а, али не

може

опстати
пред
човеком који
жели да
ЖИВИ.

▪ Пост
оји циљ
али не
постоји
пут. Оно

**ШТО
НАЗИВАМО
ПУТЕМ ЈЕ
ЗАПРАВО
ОКЛЕВАЊЕ.**

▪ Саз
нање о
самом
себи само
Зло

поседује.

■

Об

ИЧНО
решавам
проблеме
тако што
допустим

да ме

прогутају

■

■

Ж

ИВОТ МИ

је био

лепши

него
другим
људима
а смрт

ће бити
у истој
тој мери
страшниј

a.

■ П

исање

је сан

дубљи

ОД
СМРТИ, И
КАО ШТО
СЕ НЕ

МОЖЕ

ОТЕРАТИ

СМРТ СА

НЕЧИЈИХ

гробова

тако ја

не смем

и не

МОГУ да
престан
ем да
пишем.

■ В

ерујем

да ме

ТИШИНА

избегав

а као

што

вода

избегав
а умрле
рибне на
обали.

■

И

ли је

свет

ТОЛИКО

МАЛИ

ИЛИ

СМО МИ

ОГРОМН

И, У

обба
случаја
у

ПОТПУН

ОСТИ ГА

ИСПУЊ

аВ аМО.

**Пишем
другач**

ије од

оног

што

МИСЛИ

М,

ГОВОРИ

М

другач

ије од

ОНОГ

ШТО

МИСЛИ

М,

МИСЛИ

М

другач

ије од

ОНГ

што би

треба

ло да

МИСЛИ

М, И

Тако

се све

то

настав

ља у

најдуб

љи

Мрак.